

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 204.

Tiende Session.

50de Møde.

Onsdagen den 8de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Rkær (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand sagde tillige i sit første Foredrag, at ved at stemme for det foreliggende Forslag bidrog man til det Almenes Vel; dersom den ærede Rigsdagsmand betragter Kjøbenhavns Commune som hele Danmark, saa maa han efter sin Mening have Ret, men det forekommer mig rigtignot ikke, at man kan gjøre en saadan Betragtning gjældende. Jeg for mit Vedkommende kan ikke indsee, hvad Lettelse eller Begunstigelse der for de landlige Communer skulde fremkomme ved, at man stemte for dette Forslag, og det er netop det, der har bevæget mig til at sætte mig saa ivrigt derimod. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Tscherning: Det er bedst at komme tilbage til Spørgsmaalet i dets fulde Simpeltid, og det er: Skulle vi bevilge Kjøbenhavns Commune et Tilskud af Statskassen paa Beskatningens Regning af omtrent 12 à 13,000 Rd. L. C. Larsen: Det er intet Tilskud! Jeg beder om Forlædelse, dersom Kjøbenhavns Commune blot laaner 12 à 13,000 Rd. mere, saa kan den betale Stempelen dermed, og det er altsaa ikke Andet end et Tilskud. Naar ærede Medlemmer fra Kjøbenhavn sige, at der for dem er en Forskjel mellem Kjøbenhavns Commune og andre Communer, saa er Forskjellen jo ganske simpel kun den, at de ere Repræsentanter for Kjøbenhavns Commune, men ikke for de andre L. C. Larsen: Ret,

aldeles ikke!). Jo, det er den eneste Forskjel, men at betragte Sagen som en saadan Communesag er urigtigt; vi skulle tage den som en almindelig Sag, det er en BeskatningsSag og ikke Andet. Naar man siger, at Ministeriet efter Grundloven er berettiget til denne Art Bevillinger, saa siger jeg: Det er Ministeriet efter min Overbeviisning ikke, og det er ikke første Gang, at jeg erklærer dette. Grundloven kan ikke bestaae i sin Hovedparagraph, der begrænses Beskatningen, naar den i Grundloven indførte eller tolererede Bevillingsmyndighed skal forstaaes paa den Maade, at der i Tilfælde, der angaaer Skatter, ikke behøves nogenstomhelst Lov. Dette vilde Enhver overmaade godt begribe, dersom Regjeringen paa engang traadte frem og fritog det halve Land fra at betale Hartkornskat, idet den sagde: Vi have før havt Exempler paa, at der er skeet Fritagelse for Hartkornskat, og vi ville derfor nu paalægge en Formues- og Leilighedskat Stedet. Saa skulde man høre, at man nok vilde sige, at det kan Regjeringen ikke gjøre; saa vilde ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) indsee, at det ikke kunde gaae an, thi han stod da paa et andet Standpunkt ligeoverfor Sagen end det, hvorpaa han nu staaer. Hans juridiske Skarpsindighed finder for Dieblirket, at Grundloven kan forstaaes saaledes, og saa siger han, at den bør forstaaes saaledes; ved en anden Leilighed vil han finde, at den kan forstaaes saaledes, som jeg nu siger, og naar det saa passer, vil han sige, at dette bør forstaaes saaledes. Det er en Fritagelse for en Stat, og den kan kun gives ved Lov; ja, jeg vil gaae endnu videre og sige, at, om der kunde være nogenstomhelst Tvivl i denne Henseende,